

หุ่นฝึกการพยาบาลขั้นพื้นฐาน

คุณลักษณะของหุ่น

1. หุ่นฝึกการพยาบาลขั้นพื้นฐาน มีความสูง 178 ซม. น้ำหนัก 21 กก.
2. ส่วนต่างๆของร่างกายหุ่นสามารถเคลื่อนไหวได้เหมือนธรรมชาติ ส่วนหัว แขน และขาสามารถถอดออกและสวมเข้ากับส่วนลำตัวได้ง่ายเพราะมีเพียงสกรูเท่านั้นที่ทำหน้าที่ยึดติดส่วนต่างๆ ดังกล่าว
3. สามารถเปลี่ยนอวัยวะเพศ ระหว่างเพศชายและเพศหญิงได้
4. มีหุ่นจำลองอวัยวะภายใน ได้แก่ ตา ฟัน ปอด กระเพาะอาหาร และลำไส้ ตำแหน่งฉีดยามาตรฐาน บริเวณต้นแขน สะโพกและต้นขา ที่ตำแหน่งข้อพับแขน มีแผ่นสำหรับฝึกฉีดยาพร้อมด้วยหลอดเลือดเทียม สำหรับฝึกฉีดยา และให้สารน้ำเข้าหลอดเลือดดำ
5. หุ่นจำลองผลิตด้วยพลาสติกชนิดพิเศษด้วยกรรมวิธีเฉพาะ ทำให้ได้หุ่นที่ทนน้ำและมีผิวสัมผัสที่น่าจับต้อง
6. หุ่นจำลอง แต่ละตัวมีหมายเลขกำกับที่ด้านในช่องอกด้านขวา เพื่อใช้อ้างอิงเมื่อต้องการส่งชิ้นส่วนสำหรับเปลี่ยน

การดูแลรักษา

1. ทำได้ง่ายโดยไม่ต้องการดูแลเป็นพิเศษ ทั้งด้านในและด้านนอกหุ่น หากมีรอยเปื้อนเพียงแต่ใช้น้ำเปล่าหรือน้ำสบู ทำความสะอาดก็เป็นการเพียงพอ รวมทั้งชิ้นส่วนอื่นๆ ที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติก็ทำความสะอาดด้วยวิธีเช่นเดียวกันยกเว้นส่วนข้อต่อต่างๆ ต้องพ่นด้วย สเปรย์ชนิดพิเศษป้องกันการติด (Anti-Stick Spray)

ภายหลังการใช้งานทุกครั้งและภายหลังการทำความสะอาดตัวหุ่น การใช้สเปรย์ให้พ่นเพียงเล็กน้อยแต่ให้กระจายให้ทั่วพื้นผิวของส่วนข้อ

2. ส่วนของเบ้าตา จมูก ช่องคอ หลอดอาหาร หลอดลม ท่อปัสสาวะและช่องทวารหนัก ก็เป็นส่วนที่ควรใช้ สเปรย์ชนิดพิเศษป้องกันการติด (Anti-Stick Spray) เช่นเดียวกัน

3. ข้อสะโพก ให้ดูแลรักษาโดยยกแผ่นพลาสติกขึ้น แล้วโรยแป้งฝุ่นให้ทั่ว เช่นเดียวกับบริเวณสัมผัสของกระดูกหน้าขาส่วนบนกับเบ้ากระดูกเชิงกรานและส่วนต่อของคอกับศีรษะก็ใช้แป้งโรยให้ทั่ว

4. หากมีการดึงส่วนศีรษะออกจากลำตัว ส่วนฐานของศีรษะและด้านในของข้อต่อของลำคอก็ควรทาด้วยแป้งฝุ่น

5. ส่วนของศีรษะ (พร้อมด้วยจมูก ช่องคอ หลอดอาหารและหลอดลม) และแขนขา เป็นส่วนที่สามารถดึงออกจากลำตัว เพื่อนำมาทำความสะอาดได้ เช่นเดียวกับอวัยวะหลายๆ ส่วนที่สามารถถอดออกและใส่กลับใหม่โดยการหมุนเกลียวยึดข้อต่อได้โดยง่าย การดูแลรักษาเพื่อให้ใช้งานได้ดี ควรปาดด้วยวาสลีนบางๆ ภายหลังการทำความสะอาดทุกครั้ง

6. หากมีคราบพลาสติกติดให้ทำความสะอาดด้วยน้ำยาทำความสะอาด (สเตรย์คลีน) ห้ามใช้น้ำยาไอโอดีน หรือน้ำยาไอโอดีนทุกชนิด

7. เมื่อต้องการทำเครื่องหมายบนตัวหุ่น ให้ใช้ดินสอดำเท่านั้น ห้ามใช้ดินสอเทียน ปากกาลูกกลิ้ง หมึกหรือสีน้ำ อื่นๆ จะขีดไม่ออก

การดูแลรักษาหุ่นให้มีประสิทธิภาพพร้อมที่จะใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพและคงทนถาวร จะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องภายหลังจากการฝึกปฏิบัติทุกครั้ง ดังนี้

1. อนามัยส่วนบุคคล

ผู้ป่วยมากมายที่ต้องการช่วยเหลือเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน เช่น การอาบน้ำบนเตียง สิ่งเหล่านี้อาจก่อให้เกิดความไม่สุขสบายแก่ผู้ป่วย หากทำการจับต้องหรือช่วยผู้ป่วยอย่างไม่ถูกต้อง การฝึกปฏิบัติกับหุ่นจำลอง จะช่วยให้เรียนรู้ถึงวิธีการจัดทำที่ถูกต้อง การจับต้อง การยกตัวผู้ป่วยและทำอื่นๆ

ภายหลังการฝึกอาบน้ำแล้วจะต้องเช็ดตัวหุ่นให้แห้ง และหลังจากฝึกทำความสะอาดปาก จะต้องถอดพื้นบนพื้นล่างออกทำความสะอาด แล้วจึงใส่คืนหลังจากที่ทำความสะอาดช่องปากและเช็ดให้แห้งแล้ว ศีรษะและใบหน้าของหุ่นมีลักษณะเหมือนคนจริง ซึ่งมีขากรรไกรขยับเคลื่อนไหวได้

2. การทำเตียงและการเปลี่ยนผ้าปูที่นอน

สาธิตและฝึกปฏิบัติกับหุ่นจำลอง เกี่ยวกับวิธีการเปลี่ยนผ้าปูที่นอนสำหรับผู้ป่วยเรื้อรังที่ลุกจากเตียงไม่ได้ และการเปลี่ยนเสื้อผ้าให้ผู้ป่วยบนเตียงรวมทั้งการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยจากเตียงหนึ่งไปอีกเตียงหนึ่ง รวมทั้งเทคนิคการยกตัวและเคลื่อนย้ายผู้ป่วยด้วย

3. การทำแผลกดทับ

ผู้ป่วยเรื้อรังที่ลุกจากเตียงไม่ได้ อาจเกิดแผลกดทับบนผิวหนังส่วนที่สัมผัสกับที่นอนได้ด้วยเหตุหลายๆ อย่าง การสาธิตและฝึกปฏิบัติกับหุ่นจำลอง แสดงวิธีป้องกันและรักษาแผลกดทับ ให้ใช้น้ำแทนแอลกอฮอล์และใช้แปรงฟันแทนการไชยาที่ผิวหนัง

4. การพยาบาลแขนขาที่ได้รับบาดเจ็บ

หุ่นใช้ฝึกทำแผล เปลี่ยนผ้าพันแผล การเคลื่อนย้ายผู้ป่วยจากเตียงหนึ่งไปอีกเตียงหนึ่งและการจัดทำให้ส่วนแขนที่ได้รับบาดเจ็บอย่างถูกต้อง

สามารถสาธิตวิธีการจับต้องผู้ป่วย การอุ้มและยกตัว ซึ่งจะไม่ทำให้ผู้ป่วยเจ็บปวดได้ โดยให้หุ่นจำลองรวมทั้งการจัดทำให้แขนขาอย่างถูกต้องในท่ายืนหรือนั่งเพื่อรับประทานอาหาร

การดูแลรักษา

ภายหลังการใช้ ให้ใช้สเปรย์กันการติดพันบางๆ ที่ส่วนของข้อต่อต่างๆ เพื่อป้องกันความผิดปกติสำหรับบริเวณร่องสำหรับข้อต่อสะโพก สามารถใช้แปรงฟันบางๆ เพื่อป้องกันไม่ให้มีความผิดปกติมากเกินไป

หัตถการพิเศษบางประการ

1. การสวนทวารหนัก

A. การสวนยาระบาย

การฝึกสวนทวารควรใช้สายสวนขนาด 25 (หรือเทียบเท่า) เสมอ เนื่องจากลื่นเปิดเปิดบริเวณทวารหนัก ออกแบบไว้สำหรับขนาด No. 25

ควรป้ายบริเวณทวารหนักด้วยวาสลีนก่อนเสมอ เพื่อให้การสอดใส่สายสวนได้ดี และทำให้ลื่นเปิดเปิดสนิทด้วย เมื่อทำการสวนเสร็จแล้ว (ช่องทวารหนักของหุ่นจะรับสารละลายได้ประมาณ 1.5 ลิตร) สามารถดึงสายสวนออกได้ และเมื่อจะปล่อยน้ำทิ้งจากช่องทวารหนักของหุ่น ให้ใส่สายสวนอีกครั้ง

การดูแลรักษา

เนื่องจากส่วนหูดปากทวารหนัก สร้างจากแผ่นพลาสติกอย่างดีเพื่อให้ปิดสนิท ก่อนการใช้หุ่นเพื่อฝึกปฏิบัติทุกครั้ง ควรใช้น้ำที่เปียกน้ำจุ่มน้ำรูตบริเวณทวารหนัก เพื่อให้หูดทวารหนักคลายตัว และสายสวน ควรฉีดด้วย Anti Stick Spray สอดใส่น้ำไปก่อนหรืออาจทำได้ดีที่สุดโดยการถอดส่วนลำไส้ใหญ่ออกจากส่วนอวัยวะเพศก่อน เมื่อการฝึกเสร็จสิ้นต้องทำความสะอาดและเช็ดให้แห้งสนิทก่อนต่อเข้ากับหุ่นตามเดิม ส่วนลำไส้ใหญ่ต่อกับทวารหนัก ซึ่งมีหูดเทียมด้วยนั้นเป็นส่วนที่อาจขาดได้ และสามารถเปลี่ยนได้หากลื่นปิดเปิดชำรุดเสื่อมสภาพ

B. การสวนด้วยกลีเซอริน

สามารถฝึกปฏิบัติกับหุ่นได้เช่นกัน โดยใช้น้ำสะอาดแทนกลีเซอริน

การดูแลรักษา

ใช้วิธีการดูแลรักษาเช่นเดียวกับการดูแลรักษาหลังการฝึกสวนด้วยยาระบาย

2. การใส่สายสวนปัสสาวะ

1. สามารถฝึกปฏิบัติการใส่สายสวน รวมทั้งการยึดสายสวนให้อยู่กับที่ได้อย่างถูกวิธี บนหุ่นซึ่งสามารถเปลี่ยนอวัยวะเพศได้ทั้งชาย-หญิง
2. ลื่นปิดเปิดกระเพาะปัสสาวะทำด้วยแผ่นพลาสติก
3. ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางของท่อปัสสาวะ เท่ากับ 7 มม. ดังนั้นต้องใช้สายสวนขนาดเดียวกันเท่านั้น อาจใช้สายสวน ชนิดใช้ครั้งเดียวทิ้งซึ่งมีขนาด CH 18 และใช้ได้ทั้งเพศชายและเพศหญิง หรือสายสวนแบบถาวร ใช้ได้ถึงขนาด CH 16
3. ก่อนการฝึกควรพ่นสายสวนด้วยสเปรย์กันการติดบางๆ เสียก่อน ไม่ควรใช้สารหล่อลื่นๆ เพราะมักจะแห้งติดหลังจากทิ้งไว้
4. กระเพาะปัสสาวะของหุ่น มีฝาปิดแน่นหนาตรงส่วนบนเพื่อให้ง่ายต่อการเติมน้ำ มีความจุประมาณ 150 มล. ก่อนการฝึก จะทำได้เมื่อส่วนของอวัยวะเพศติดแน่นหนาดีกับส่วนของอุ้งเชิงกราน โดยใช้ที่ยึดทั้งสองอัน
5. ระหว่างการฝึกฝาปิดกระเพาะปัสสาวะควรเปิดไว้เล็กน้อยเพื่อกันไม่ให้เกิดสภาพสุญญากาศ อย่างไรก็ตาม การใส่น้ำ จะทำได้เมื่อส่วนของอวัยวะเพศติดแน่นหนาดีกับส่วนของอุ้งเชิงกรานก่อน โดยใช้ที่ยึดทั้งสองอัน
6. อวัยวะเพศหญิงและชาย เปลี่ยนกลับไปมาได้ โดยคลายที่ยึดที่ขอบบนของส่วนกันกบและที่หัวเหน่ายกส่วนที่ต้องการเปลี่ยนออกจากส่วนของเชิงกราน (ระหว่างหัวเหน่าและกันกบ)

การดูแลรักษา

1. ส่วนกระเพาะปัสสาวะจำลอง ต้องดึงออกจากท่อปัสสาวะ ซึ่งจะทำให้เห็นกลไกของล้นปิดเปิดท่อปัสสาวะ ให้ใช้สเปรย์กันการติดพันบางๆ ที่สายสวนก่อนฝีกการใส่สายสวนเสมอ
2. ภายหลังการฝึก ควรเปิดฝาที่ส่วนบนของกระเพาะปัสสาวะทิ้งไว้เพื่อให้แน่ใจว่า ปล่อยน้ำออกจนหมดและแห้งสนิท
3. ล้นปิดเปิดท่อปัสสาวะเป็นส่วนที่อาจชำรุดเสื่อมสภาพได้ ควรทำการเปลี่ยน เมื่อสังเกตว่าไม่สามารถกักเก็บน้ำได้ โดยสามารถสังชั้นส่วนเพื่อเปลี่ยนได้

3. การปฏิบัติทางกายภาพและกายภาพบำบัด

A. การประคบด้วยความร้อนและความเย็นและการแต่งแผล

การประคบด้วยความร้อน จะต้องใช้ความร้อนไม่เกิน 20 องศาเซลเซียส และเมื่อฝึกแล้วต้องทำความสะอาดหุ่น และเช็ดให้แห้ง ข้อต่อต่างๆ ควรฉีดยา Anti-Stick Spray

การประคบด้วยความร้อน จากขวดน้ำร้อน หรือผ้าร้อน ไม่ควรใช้ความร้อนจริงๆ เช่นเดียวกับการฝึกใช้ความร้อนด้วยไฟฟ้าแบบต่างๆ เช่น ไอร้อน การใช้ไฟส่อง หรือการแผ่รังสีความร้อน ให้แสดงวิธีการเท่านั้น แต่การประคบด้วยความเย็น เช่น ถูน้ำแข็ง สามารถใช้น้ำแข็งจริงๆ ได้เพราะไม่เป็นอันตรายต่อหุ่น

B. การพ่นยาทางจมูก การให้ออกซิเจน และการใช้เครื่องช่วยหายใจ

การพ่นยา สามารถฝึกจัดทำของผู้ป่วย เพื่อรับการบำบัดด้วยการพ่นยา และฝึกการจัดตำแหน่งของหน้ากากครอบ ให้ถูกตำแหน่ง

การบำบัดด้วยออกซิเจน สามารถสาธิตและให้ฝึกปฏิบัติการใช้หน้ากากครอบแบบต่างๆ การใส่สายให้ออกซิเจนทางจมูก

การใช้เครื่องช่วยหายใจ และการนวดหัวใจ เป็นการบำบัดพิเศษที่สามารถฝึกปฏิบัติบนตัวหุ่นได้โดยพยาบาล รวมทั้งฝึกการให้การดูแลผู้ป่วยที่ต้องใช้เครื่องช่วยหายใจเป็นเวลานาน

นอกจากนี้ ยังสามารถฝึกหัดการอื่นๆ ดังต่อไปนี้

1. การผายปอดแบบปากต่อปาก
2. การผายปอดแบบปากต่อจมูก
3. การฝึกใส่อุปกรณ์บางอย่าง เช่น ท่อ หรือสายสวนเข้าหลอดลมคอ การบีบ Respiration bag เครื่องมืออื่นๆ ที่ใช้บำบัดระบบทางเดินหายใจ เป็นต้น

4. การบำบัดทางเดินหายใจในผู้ป่วยที่เจาะคอ
5. การใส่ท่อหายใจทางหลอดลมคอ และการดูแล
6. การดูแลเสมหะทางจมูกและหลอดลมคอ
7. การล้างทำความสะอาดหลอดลม ถึงตำแหน่งหลอดลมใหญ่

สำหรับการฝึกล้างทำความสะอาดหลอดลม สามารถใส่เสมหะเทียมในหลอดลมคอหรือ หลอดลมใหญ่ได้ ถ้าสามารถทำการล้างทำความสะอาดท่อภายหลังใช้เป็นอย่างดี

หากฝึกการใช้เครื่องช่วยหายใจ ต้องถอดกระเพาะอาหารออกก่อน เพื่อไม่ให้กระเพาะอาหารถูกกดจนระเบิด โดยปลั๊กปิดหลอดอาหารอยู่ในทรวงอกข้างซ้าย

การดูแลรักษา

หากสายยางที่สอดเข้าไปทางจมูก ทำด้วยพลาสติกที่คล้ายหรือชนิดเดียวกับพลาสติกที่ทำหุ่น จะทำให้เกิดความผิดมาก ดังนั้น จึงควรฉีด Anti-Stick Spray ที่ส่วนต่างๆ เช่น ปาก ลำคอ และสายยางนั้นด้วย

4. การฝึกนิตยาเข้ากล้ามเนื้อและการนิตยาเข้าหลอดเลือด

A. การนิตยาเข้ากล้ามเนื้อ

1. สามารถฝึกเทคนิคการนิตยาแบบต่างๆ บนตัวหุ่น ยกเว้นการนิตเข้าใต้ผิวหนัง
2. ตำแหน่งสำหรับฝึกนิตยาบนหุ่น (แขนท่อนบน ต้นขา สะโพก ข้อพับแขน) จะมีขนาดพอดีกับแผ่นฝึกนิตยา ซึ่งสามารถนำออกมาทำความสะอาดภายหลังการใช้ได้ หากจะนำแผ่นรองนิตยาไปทำความสะอาด ให้ดึงออกจากฝาพลาสติก

3. ที่แผ่นรองนิตยาที่ข้อพับของศอก จะมีเส้นเลือดดำ 2 เส้นติดอยู่ที่ด้านบนของแผ่นรองนิตยา ซึ่งใช้ฝึกนิตเอาของเหลวเข้า หรือ ดูดออก แผ่นนิตยาที่มีเส้นเลือดดำถ้าหากไม่ต้องการใช้ สามารถเปลี่ยนกับแผ่นรองนิตยาที่ไม่มีเส้นเลือดดำได้ สำหรับแผ่นรองนิตยาที่ไม่มีเส้นเลือดดำจะมีติดมากับหุ่น และการใส่แผ่นรองนิตยา จะมีเครื่องหมายบอกให้รู้ถึง การใช้กับตำแหน่งใด เช่น ต้นแขน ต้นขา ก้น และข้อพับของศอก

บนแผ่นรองนิตยาแต่ละแผ่นจะมีอักษรเยอรมัน อังกฤษ และฝรั่งเศส บอกให้รู้ว่าแผ่นรองนิตยานั้นๆ ใช้กับตำแหน่งใด

- แผ่นรองนิตยาสำหรับต้นขาขวา มีอักษรย่อ R.O., R.U.A. และ B.D.
- แผ่น

B. การฉีดเข้าหลอดเลือดและการให้เลือด

แผ่นรองฉีดยาเข้าชั้นใต้ผิวหนังนั้น สามารถซับน้ำได้ในปริมาณจำกัด แต่สำหรับการฉีดยาเข้าเส้นหรือการให้เลือดทางหลอดเลือดดำนั้น สามารถใช้สารน้ำปริมาณมากขึ้น โดยใช้ขวดสุญญากาศประกอบ

หลอดเลือดที่ต่ออยู่กับแผ่นฉีดยา สามารถใช้เป็นที่ฉีดยาเข้าหรือเจาะออกได้ในเวลาเดียวกัน หรืออาจนำไปต่อกับถุงเก็บ เพื่อให้สามารถฉีดหรือดูดสารละลายออกจากหลอดเลือดได้โดยไม่จำกัดจำนวน

แผ่นฉีดยา เป็นวัสดุที่อาจสึกหรอ หรือชำรุดจากการใช้งานได้ และสามารถส่งมาเปลี่ยนได้

การดูแลรักษา

แผ่นพลาสติกที่คลุมแผ่นฉีดยาถูกออกแบบให้มีรอยตะเข็บตามยาวอยู่ทางด้านหลัง เพื่อให้สามารถดึงออกได้ง่าย และเพื่อยึดหลอดเลือดเทียม โดยใช้มือซ้ายดึงรอยต่อไว้ และใช้มือขวาดึงแผ่นฉีดยาออกควรรนำแผ่นฉีดยามาล้างทำความสะอาด และทิ้งไว้ให้แห้งก่อนนำไปใส่กลับคืน ก่อนการใส่แผ่นฉีดยากลับคืน ก่อนใส่แผ่นฉีดยากลับคืน ควรใช้แปรงฟู่โรยบางๆ ด้านในและด้านนอกของแผ่นพลาสติกที่คลุมแผ่นฉีดยาด้วย

สำหรับการดึงแผ่นฉีดยาที่ข้อพับแขน ควรดึงทางด้านปลายแคบก่อน และเมื่อจะใส่กลับให้ทางปลายกว้างก่อน เพื่อให้หลอดเลือดเทียมยังคงอยู่ในร่อง

5. การสวนล้าง

การสวนล้าง ซึ่งในที่นี้หมายถึง การใช้สารละลายใดๆ โดยอาจเติมตัวยาหรือไม่เติมก็ได้ ใส่เข้าไปซ้ำๆ ในช่องต่างๆ ของร่างกาย สามารถฝึกหัดการนี้บนหุ่นได้ แต่ห้ามการเติมสารใดๆ ในน้ำ และควรใช้สายพลาสติกเท่านั้น เพื่อให้การใส่สายทำได้ง่าย

A. การล้างกระเพาะอาหาร

ก่อนฝึก ต้องตรวจให้แน่ใจว่าได้ต่อระหว่างกระเพาะอาหารกับหลอดอาหารแล้ว และกระเพาะอาหารที่มีความจุประมาณ 0.65 ลิตร

ในการฝึก ต้องยกท่อนบนของลำตัวให้อยู่ตำแหน่งตั้งตรงเสมอ เพื่อกันไม่ให้ น้ำ (สารละลาย) ไหลออกจากปอด

B. การล้างกระเพาะปัสสาวะ

ให้ใช้วิธีการและข้อควรระวัง ที่ใช้ในการฝึกใส่สายสวนปัสสาวะกับการสวนล้างกระเพาะปัสสาวะด้วย กระเพาะปัสสาวะมีความจุ 150 มล. ควรใช้สายสวนปัสสาวะชนิดใช้ครั้งเดียวทิ้ง ขนาด CH 18 หรือสายสวนชนิดสวนคาขนาด CH 16 ช่องสำหรับเติมน้ำที่ด้านบนของกระเพาะปัสสาวะต้องปิดให้สนิทตลอดเวลาที่ทำการฝึก

C. การสวนล้างลำไส้ใหญ่

ให้ใช้วิธีการและข้อควรระวังที่ใช้ในการฝึกสวนเกี่ยวกับการสวนล้างลำไส้ใหญ่ด้วย สำหรับการดูแลและหurut บริเวณปากทวารหนักของหุ่น และการปิดผ้าพันแผล ควรเปลี่ยนผ้าปิดช่องท้องแบบมาตรฐานเป็นผ้าปิดแบบพิเศษ ที่มีช่องเปิดทวารหนักด้วย

การดูแลรักษา

หากมีคราบพลาสติกติดอยู่ ให้เช็ดออกด้วยน้ำยาทำความสะอาด แต่ห้ามใช้สารละลายไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ หรือสารที่มีไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์เป็นส่วนผสม

D. การล้างตา

เมื่อต้องการฝึกหัดการล้างตาด้วย กรวยสำหรับล้างตา (Undine) เปลือกตาของหุ่นสามารถเปิดออกเหมือนปกติได้

ยาหยอดตา สามารถหยอดได้โดยใช้หลอดที่มุด้านในของตา เช่นเดียวกับการป้ายตา สำหรับการล้างลูกตา พร้อมกับเปลือกตาบนและเปลือกตาล่าง ควรดึงออกจากเบ้าตา ขนตาสามารถใช้เป็นที่สำหรับเปิดปิดเปลือกตาได้

E. การล้างหูชั้นนอก การหยอดหู

เมื่อต้องการฝึกหัดการล้างหูชั้นนอก ให้ใช้เฉพาะน้ำสะอาดเท่านั้น ช่องหูของหุ่น ถูกออกแบบให้เหมือนของจริงทุกประการ แต่ไม่มีการจำลองหูชั้นกลางและชั้นในในหุ่น

สามารถใช้ยาหยอดหูได้ และต้องเช็ดช่องหูให้แห้งสนิท ภายหลังการฝึกทุกครั้งด้วยสำลีพันม้วน

การดูแลรักษา

เบ้าตาและเปลือกตา ควรใช้สเปรย์กันติด ฟันบางๆ ทุกครั้งภายหลังการทำความสะอาด เพื่อให้ดึงออกและใส่กลับเข้าไปใหม่ได้โดยสะดวก เมื่อใช้สารละลายใดๆ ต้องทำความสะอาดและเช็ดหรือทิ้งให้แห้งทุกส่วนเสมอ

6. การพันผ้า

หุ่นได้ถูกสร้างให้มีส่วนนูนและยื่นเพื่อสะดวกในการฝึกพันผ้าพันแผล ข้อจำกัดมีเพียง ห้ามใช้สารบางอย่าง เช่น ปูนพลาสเตอร์ ยาป้ายภายนอกที่มีสารสังกะสีผสม และผ้าพันที่มีเรซินผสม

หุ่นถูกออกแบบเฉพาะสำหรับฝึกการพันผ้าบริเวณปลายตัดของ แขนขาได้ เพราะส่วนของข้อต่อสามารถดึงออกได้โดยง่าย

การฝึกที่ไม่มีข้อจำกัด ได้แก่ การจัดทำผู้ป่วยสำหรับการใช้เครื่องมือแพทย์แบบต่างๆ รวมทั้งการใช้
อุปกรณ์ยึดทุกชนิด

การดูแลรักษา

หากมีคราบพลาสติกติด ให้เช็ดออกด้วยน้ำยาทำความสะอาด แต่ห้ามใช้สารละลายไอโอดีน หรือ สารที่มี
ไอโอดีนเป็นส่วนผสม